

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi november hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a testi sértés büntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.375/2007/30. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében, míg a védő elsősorban felmentés, másodsorban pedig enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot - a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság tényállását mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az kellő mértékben felderített és hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával, rendkívüli körülménnyel folytatta le, az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat maradéktalanul beszerezte.

Helyesen járt el, amikor a közvetlen előzmények rögzítése után, a nyomozó hatóság által készített fényképfelvételek és rendőri jelentés alapján kitért a szórakozóhely lépcsőfeljárókkal összekötött szintjeinek a bemutatására, a helyszín leírására. Így ugyanis lehetővé vált annak feltárása, hogy a hangos szóváltással kezdődő tettelegességről az épületben tartózkodó vendégek és alkalmazottak milyen módon szereztek tudomást. E személyeket nagy alaposággal hallgatta ki, tisztázva a dulakodás résztvevőihöz fűződő érdekeltségüket, s nem utolsósorban azt, hogy a bántalmazás időpontjában pontosan hol tartózkodtak.

Ezt követően került csak olyan helyzetbe, hogy az egymással ellentétes előadások tartalmi hitelességének a kérdésében állást foglalhatott. E tekintetben nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az ügy mikénti elbírálásában teljességgel érdektelen **tanú**¹ vallomásának tulajdonított meghatározó jelentőséget. A szóban forgó tanú ugyanis - noha kezdetben a napi bevétel elszámolásával volt elfoglalva - a durva kifejezésektől sem mentes veszekedésre felfigyelt, majd felszaladt a lépcsőn. Még azt megelőzően, hogy a vádlott és a sértett közötti konfliktus egészen kibontakozott volna, így tehát láthatta a sörösüveg célzott eldobását is.

A sértett fejsérüléseit, azok keletkezési idejét és mechanizmusát az elsőfokú bíróság igen kiterjedt bizonyítás keretében derítette fel. Beszerezte a kórházi kezelésekkal kapcsolatos dokumentációkat, kihallgatta ai Városi Kórház Sebészeti Osztályának traumatológusait, s az ügyben eljáró igazságügyi orvosszakértőt többször is szakvéleményének a kiegészítésére hívta fel. Ezzel megnyugtatóan és kétséget kizáró bizonyossággal tisztázta azt, hogy a sértett a fejére célzott sörösüvegtől kizárólag a bal füle mögötti régióban keletkezett - nyolc napon belül gyógyuló - zúzódásos sérülést szenvedte el, a koponyájának jobb oldali falcsontján évekkel korábban képződött benyomatos jellegű törés e cselekménnyel már nem volt összefüggésbe hozható.

Indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság messzemenően eleget tett, ténymegállapításait logikus magyarázatokkal kellőképpen alátámasztotta. Mindezek alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott - ittasságára is visszavezethető felindult állapotban - egy sörösüveggel fejen dobta a sértettet.

E tényállás megalapozott, az - a Be.351.§ (1) bekezdése alapján - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Mindebből az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen a felmentést célzó jogorvoslati nyilatkozatok nem voltak megalapozottak.

A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak, az e körben részletesen kifejtett jogi érvekkel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

Az ittas állapotban történő bűnelkövetésre és a vádlott büntetett előéletére tekintettel helyesen járt el, amikor szabadságvesztést szabott ki: annak - a büntetési tétel alsó határához közelítő - tartamával és végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztésével a Btk.37.§-ban megfogalmazott célok elérhetőek. Enyhébb főbüntetés kiszabására, a Btk.87.§ (2) bekezdés e) pontjának az alkalmazására ilyen körülmények között nincs törvényes indok és lehetőség.

Így az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés sem bizonyult eredményesnek.

Mindezekre figyelemmel - mivel a további rendelkezések is megfeleltek a jogszabályoknak - a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta.

P é c s, 2008. november 7.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.375/2007/30. számú ítélete - a Pécsi Ítéltábla Bf.II.126/2008/4. számú végzése folytán - a 2008. évi november hó 7. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke